

هو الله - ای عبدالحسین، چون بنگارش این نامه پرداختم تحری نعت و لقبی نمودم که عنوان خطاب نمایم.

عبدالبهاء

اصلی فارسی

هو الله

ای عبدالحسین، چون بنگارش این نامه پرداختم تحری نعت و لقبی نمودم که عنوان خطاب نمایم. نهایت از اسم مبارکت که دلالت بر عبودیت جمال قدم می نماید نعت و ستایشی و لقب و عنوانی اعظم نیافتم. لهذا باین عنوان جلیل ترا خطاب نمایم و امیدم چنانست که در این عنوان شریک و سهیم باشیم. زیرا هر دو نام یک مضمون و یک معنی ولی اسم تو بعبودیت آستان مشتق از صفت جامعه است نه از اسماء اعلام ولی این عبد مأیوس و محروم از آن. زیرا تو موققی و من مبتلا در وادی حرمان. باری باید بخدمتی موفق گردی که لایق و شایان این عنوانست و الا تو را نیز مانند من اسم بی مسمی در حیز امکان. پس باید در حق یکدیگر دعا نمائیم و تضرع و زاری کنیم و عجز و بیقراری نمائیم تا حضرت رحمن آنچه را لایق این نام است سزاوار و شایان فرماید. اگر این فضل و احسان ظاهر و عیان شود طوبی لک ولی من هذا المقام الأعلى. و الا مورث زیان و خسران در هر دو جهان پس ای عزیز قدر الطاف بی پایان مولای خویش بدان اینکه تو را هدایت بجهان جاودان نمود دل منور کرد مشام معطر فرمود دیده روشن کرد و جان گلشن فرمود و حضرت پدر مهربان چون ببقعه مقدسه رسید سر باستان نهاد و از برای تو تأیید بی پایان خواست قدر این پدر بدان و در خدمت او پایدار باش زیرا مهربانست و شفیع تو در آستان حضرت یزدان. و علیک البهاء الأبهی ع ع

ORIGINAL

AUDIO